

Johansen: Det har været mig en Tilfredsstillelse, at den højttærede Justitsminister har udarbejdet de Ændringer, som vare nødvendige i Henhold til Hærloven af 1909, som et særskilt Lovforslag og ikke kom til os med Forslag om Tillæg til Loven. Jeg vilde ønske, at man i langt større Udstrækning vilde gaa den Vej, her er anvist, og mit Ønske gaar endnu videre, nemlig at man kunde tage en Del af de gamle Love op til Revision, saa at de bleve førte i Overensstemmelse med de fremkomne Fortolkninger og Højesteretsdomme, thi som det nu er, besværliggøres det for Menigmand, naar han vil sætte sig ind i en Lov, da at vide, hvordan vedkommende Lov i alle Enkeltheder kommer til at virke; det er ikke let for ham at gøre sig bekendt med de forskellige Fortolkninger og de forskellige Domme, der ere afgivne, og det var derfor nok værd at henstille til den høje Regering at have dette i Erindring.

I det hele taget kan jeg sige, at jeg er tilfreds med dette Lovforslag, og det glæder mig, at det meget sagkyndige Medlem (Rambusch), der nys talte, ogsaa udtalte sin Tilfredshed med Lovforslaget i det hele taget. Ganske vist blev der gjort nogle Indvendinger, men de vare dog ikke af den Art, at de ville berede Lovforslaget Vanskeligheder, saa vidt jeg er i Stand til at skønne. I Folketinget blev der ogsaa ved første Behandling gjort nogle Bemærkninger til det af Ministeren fremsatte Lovforslag, men da det kom til Udvalgsbehandling, viste det sig, at der kun blev grumme lidt at ændre ved det, idet der i alt fremkom saadant noget som en Snes Ændringsforslag, hvad der jo ikke er noget i Forhold til, hvad man ellers er vant til, naar der er Tale om saadanne store og, jeg kan vel sige, ret indgribende Lovforslag som dette, der kommer til at berøre saa mange Mennesker, nemlig alle dem, der skulle aftjene deres Værnepligt.

Det, der straks springer i Øjnene, er den overordentlig store Forandring, at Udskrivningsalderen begynder med det 20de i Stedet for med det 22de Aar. Det var et Spørgsmaal, der blev drøftet meget indgaaende i Forsvarskommissionen, og det er mig en Glæde, at vi nu kunne faa det gennemført, thi den Mand, der er i 20 Aars Alderen, er endnu ikke kommen i fast Stilling, og det gør da ikke det Afbræk for ham at aftjene sin Værnepligt, som det gør for en ung Mand, der er naaet højere op i Alderen. Vedkommende bliver ogsaa før færdig med Aftjeningen

af sin Værnepligt, og det har den store Fordel, at han ikke bliver afbrudt i sin Virksomhed i en senere Alder. Jeg anser derfor denne Forandring for at være et overordentlig stort Fremskridt og hilser den med Glæde.

Som den forrige ærede Taler var inde paa, er der jo virkelig en Ulighed til Stede ved Aftjeningen af Værnepligten, idet der er nogle, der nøjes med 5 Maanedes, medens andre maa tjene 6 Maanedes, og atter andre maa op til 10—12 Maanedes, nogle til 17 og nogle til 18 Maanedes, det beror jo paa, hvilket Værn de komme til at virke ved, fordi det tager forskellig Tid at blive sat ordentlig ind i vore forskellige Vaabenarter. Her er jo en stor Ulighed, og det har ikke paa nogen Maade været muligt at forandre dette Forhold. Der var i Forsvarskommissionen megen Tale om, at vi skulde se, om vi ikke kunde raade Bod paa det ved at indføre en Værneskat. Dette har ogsaa været drøftet i det andet Ting, og det glæder mig, at den højttærede Forsvarsminister vilde tage det under Overvejelse, skønt han for Øjeblikket ikke fandt, at det kunde lade sig gøre; da vi nu paa lagde Befolkningen saa mange Skatter, kunde det være ubehageligt at faa en ny Skat til. Men jeg tror, det er en Sag, man ikke i Længden kan komme udenom. Det bør være saadan, at man siger: De, der skulle ligge udover 6 Maanedes, bør have nogen Erstatning, og de bør have Erstatning i Forhold til, som Tjenesten trækker ud. Først da kan man sige, at der bliver nogen Lighed. Og man kan ikke paa nogen Maade give dem saa stor Erstatning, at det bliver noget virkelig fuldt Vederlag for den Tid, de maa ligge inde. Men i alt Fald maa der kunne bødes noget paa dette, og det kan ske ved Indførelse af en Værneskat, som man har den i andre Lande.

Det er ikke min Agt at komme ind paa Enkeltheder, saa meget mindre som den foregaaende Taler jo var inde paa adskillige Enkeltheder. Jeg tror, man maa se bort fra, at der kunde være et eller andet Ønske, man gerne vilde have ført frem ved denne Lejlighed, og give Afkald derpaa, for at vi kunne faa Loven gennemført i denne Samling. Det er dog om at gøre at faa den gennemført saa snart som muligt. Nu ved jeg meget godt, at der vil komme en Overgangsperiode, som vil være meget vanskelig for Forsvarsministeren at komme over, og jeg kan ogsaa godt indse, at det absolut vilde være det